Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

2. Aarg. Nr. 22. Den 15. August 1853. Priis: 6 ß pr. Expl.

Bønner ved Hjørnestenene til Templet.

Bøn ved den første Steen af Præsident Kimball.

O Gud, du evige Fader! I din Søns Navn, Jesus Christus af Nazareth, beder vi dig, at du nu i denne Tid vil see i Naade til os. Du seer at dine Tjenere Brigham og hans Raad, har lagt Hovedhjørnestenen til et helligt Huus, hvilket vi er ifærd med at opføre for dit Navn. Vi ønsker at gjøre det med rene Hænder og ubesmittede Hjerter for dig og for dine hellige Engle.

Vi takker dig, at det er os tilladt at leve i Kjødet og have Plads paa din Fodskammel og dagligen deltage i de Velsignelser din Haand giver; thi du er vor Fader, og Jesus Christus er vor ældre Broder.

Eftersom vi nu, o Herre, ønsker at bygge dit Navn et Huus, saa at du, om det synes dig godt at komme og tage Bolig paa Jorden, maa have et Sted at lægge dit Hoved, saa beder vi dig at hjælpe os til at opføre det i Renhed for dig og de himmelske Hærskarer.

Vi beder dig at hjælpe os, at vi saaledes maa opføre os, at alle de hellige Propheter, Englene af Himlen, med dig og din Søn, bestandigen maa være sysslende med vor Velfærd i det, som er til Frelse og evig Liv. Velsign os i dette vor Forsøg paa at ære dig. Velsign denne Jordplæt, vi boer paa; disse Dale imellem Bjergene, hvilke vi haver indviet til dig. Lad dem yde os Jordens Produkter i stor Mængde; velsign Sæden, som der er nedlagt af dine Tjenere og Tjenerinder; og forsaavidt som de er sindet til at gjøre dit Arbeide og opbygge dit Navn et Tempel, og det er deres faste Beslutning, saa lad Himlen være miskundelig over dem. Lad Jorden helliggjøres til Gode for dem, og Sæden, de kaster i den, give dem et hundrede Fold igjen. Vi beder dig velsigne saadanne Mænd og Qvinder; maa den Almægtiges Velsignelser rigeligen tildeles dem, mangfoldiggjøre dem i deres Familier, i deres Hjorder og Flokke, i Styrke og i Sundhed, i Salighed og i evige Liv.

Og vi beder ogsaa med Hensyn til dem, som ikke føler tilbøielig til dit Arbeide, at de ikke maa blive velsignet, men gaa tilbage og ikke frem; lad dem visne og ikke tage til, og lad den Styrke, de har annammet ved deres Flid i dit Arbeide, blive mangfoldiggjort og deelt imellem disse dine Tjenere, som vil holde dine Bud og hellige dig deres Kjerlighed.

See til din Tjener Brigham, o Herre,

og lad din Hellig Aand hvile kraftig over ham denne Dag og fremdeles. Maa han leve og dictere, hvorledes dit Huus skal bygges, see Slutstenen lagt med Fryd, og udgive Nøglerne til Salighed og evigt Liv til sine Brødre deri. Velsign hans Raad tilligemed ham, lad dem opnaae en høi Alder og ære Gud alle deres Dage; lad dem aldrig fattes Føde og Klæder, Fædre og Mødre, Hustruer og Børn, og din Aands Kraft til at dygtiggjøre baade dem og disse, som du har givet dem.

Udøs din Aand over dine Tjenere de tolv Apostler; lad din Kraft boe hos dem til at dygtiggjøre dem til det ansvarsfulde Kald, hvortil du har kaldet dem; og i Forening med dem, lad din Aand hvile over Qvorene af de Halvfjerdsindstyve, Overpræsterne, Biskopperne, Høiraadet, de Ældste, Præsterne, Lærerne og Diakonerne, og over enhvert trofast Medlem af din Kirke i disse Dale og i al Verden.

Nu, o Gud, vi indvier denne Steen til Dig; lad denne Plæt være hellig, tilligemed alt hvad der hører til den; og dersom der er en Fjende, eller Nogen der har Ondt isinde imod dit Huus, og de skal forsøge at lægge Snarer for dit Folks Fødder, da lad dem blive fangen i deres eget Net og hildet i deres eget Anslag, og ikke have Magt eller Indflydelse i mindste Maade til at skade dine Børn, fra denne Tid af og for evig. Lad Jacobs den mægtige Guds Kraft beskjerme dine Tjenere og dygtiggjøre dem til at udføre Retfærdighed for dit Ansigt, Herre vor Gud.

Hør os, o Herre, for vi helliger denne, den sydostlige Hjørnesteen til Dig, bedende at den maa ligge i Fred og være bevaret fra at forfalde; thi det er Hovedhjørnestenen til det Huus, vi skal bygge dit Navn. Lad de samme Velsignelser skee de andre tre Stene, samt alt Arbeidet, som dine Tjenere udrækker deres Hænder til at gjøre fra nu af, fremdeles og for evig.

Velsign Bygmesteren, Overopsynsmanden, Formændene for de forskjellige Afdelinger, og enhver Arbeider, som løfter en Haand eller flytter en Ting til dette dit Huus's Opførelse og Fuldkommelse, og giv dem og deres Hustruer og Børn og alt, hvad dem tilhører, alt hvad der er godt og nødvendigt for dem, medens de er i din Tjeneste, og fra nu af fremdeles og for evig.

Vi helliger os selv til dig, med vore Hustruer, vore Børn, vore Flokke og vore Hjorder, med alle de Anlæg og Besiddelser, som tilhører dit Folk i disse Dale; og al Æren og Prisen vil vi give til Fader, Søn og Helligaand. Amen.

Bøn ved den anden Steen,

af Biskop Cordon.

O Gud du evige Fader! Vi takker Dig at vi er forsamlet her denne Morgen for atter at lægge Grundvolden til et Tempel for dit Navn. Vi beder Dig i din Søns Jesu Christi Navn, at lade din Velsignelse hvile over denne, den sydvestlige Hjørnesteen, som er lagt af din Kirkes præsiderende Biskop og hans Raad. Lad ogsaa din Kraft hvile over dine Tjenere som skal stræbe at bygge derpaa. Lad den Eendrægtigheds- og Freds-Aand, som gjennemtrænger vor Barm denne Morgen, hvile over dem, som skal arbeide paa denne Bygning; lad den ogsaa hvile over deres Hustruer og Børn, og udbrede sig vidt og bredt over hele Territoriet og i hele Verden, at de Oprigtige af Hjertet maa komme til at glæde sig, og dine Hellige blive fyldte med Taksigelse, med Lov og med Priis til Dit store Navn for den Mi-

skundhed, Du bestandigen lader udgaa over dem.

Lad i Særdeleshed dine Ældste, som er ude i Adspredelsen, og hvis Hjerter denne Dag banker af Glæde og Tilfredshed, føle din Aands Kraft og Indflydelse, som saa rigelig hviler over os, at de maa have Trøst og Beroligelse. Lad deres Liv blive sparet, at de maa vende tilbage, see en Bygning opført for dit Navn og saare glade lovprise Dig, o Gud. Lad deres Vei blive aabnet, at de maa drage fra Folk til Folk, fra Stad til Stad, og fra Bolig til Bolig. Lad dine Engle gaa foran dem, og din Helligaands hemmelige Kraft berøre Folkets Hjerter for deres Bedste, at dine Beslutninger snart maa blive udført; at Israel maa blive indsamlet fra Jordens Nationer; at Lys og Sandhed maa sprede sig ud indtil alle de Oprigtige af Hjertet fryder sig ved Frihedens Principer, og alle Tyraniets Baand og Aag er sprængt og sønderbrudt, og Guds Kundskab og Kraft bedækker Jorden, som Vandet skjuler Havets Bund.

Vi beder dig at lade de Begjeringer, som din Tjener opsendte fra Hovedhjørnestenen blive besvaret paa dette Folk; og lad din Velsignelse og Kraft hvile over ham og hans Brødre, din Kirkes øverste Præsidentskab; lad dem være fulde af Aabenbaringsaanden bestandigen, at dine Hellige maa trives, dit Rige lykkes og dit Værk skride frem under deres Bestyrelse, at den Dag snart maa komme, da Zion skal blive agtet iblandt Nationerne og det hellige Præstedømme være den eneste Authoritet der anerkjendes, enten hjemme eller udenom, paa Land eller tilsøes.

Leed dit Folk paa din Sti, at de maa være beredt paa dine Beslutningers Udførelse. — Lad det Tempel, som vi idag lægger Hjørnestenene til, blive opført for dit Navn, og lad Slutstenen blive anbragt med Frydeskrig for dit Ansigt. Lad Enhver, som vil udrække deres Haand for at forhindre at dette bliver udført, synke ned i Forglemmelse, og lad deres Magt visne ligesom Jonas's Kikajon. Lad Enhver, som udrækker sin Haand at bygge paa dette Huus, eller paa nogen Maade yder Hjælp dertil, være meget velsignet baade med Himlens og med Jordens Velsignelser; og lad Alting virke tilsammen til dit Folks Bedste i al tilkommende Tid.

Vi indvier denne Steen, og overgiver os til dig, at du maa gjøre med os eftersom det Dig behager, bedende Dig at styre vort Løb og gjøre os evig salig i Dit himmelske Rige, i Jesu Christi Navn. Amen.

Bøn ved den tredie Steen,

af Ældste Wallace.

Retfærdige og barmhjertige Gud, evige Fader! I Jesu Christi Navn, vi helliger og indvier denne Steen til Dig, den nordvestlige Hjørnesteen, hvilken vi har lagt, som en Deel af Grundvolden til et Tempel for Dit store og hellige Navn. Vi beder Dig, o Gud, at imodtage dette Offer af vore Hænder; og giv, at din Fred og Velsignelse maa være og forblive her, at denne Jordplæt maa være hellig for Dig, og aldrig blive besmittet ved dem, som er vanhellig, eller ved nogen ureen Ting. Lad denne Grundvold blive saa fast som de evige Høie, der ikke kan beveges, saa at Bygningen, som skal opføres derpaa, aldrig maa rokkes, men at Folket maa annamme sine Velsignelser deri, til at dygtiggjøre dem til at passere ind igjennem Forhænget til celestial Salighed.

Vi beder Dig, o Herre: lad din Fred være med dem, som arbeider paa denne Bygning; lad deres Hjerter være ind

spireret af den Helligaand, at de ret maa vide at de arbeider paa at bygge dit Navn et Huus, saa at udødelige Væsner kan komme og tjene i Saliggjørelsens hellige Handlinger og lære dine Tjenere hvad der er hinside Dækket, for at berede dem til at indgaa til den Hvile, som er beredt og lovet de Hellige. Vi beder Dig at sammenbinde denne Hjørnesteen med de andre tre ved et Baand af uopløselig Forening, at det maa staa saa fast som det evige Præstedømme, der er givet til Mænd, som er dine Tjenere, hvilket aldrig kan flyttes af sit Sted; men bestaaer fra denne Tid af evindeligen.

Velsign Folket som er forsamlet denne Dag. Lad det for dem være en Dag, de længe vil erindre. Lad din Aand herske dem og lad hvert Hjerte være fuldt af usigelig Glæde. Lad dem skue ind i Evigheden, at de maa see nye og dyrebare Ting og glæde sig i de hellige Grundsætninger af Guds Evangelium, som er bragt for Dagen i denne Uddeling ved Engles Sendelse til dine Tjenere i de sidste Dage.

Lad vore Fjender blive fangen i deres egne Snarer og falde i den Grav de graver til dit Folk. Lad Forvirring komme over dem; slaa dem tilbage og lad dem fra nu af for evig ikke faae Magt til at skade de Hellige eller Herrens Salvede. Styrk dine Tjeneres Hjerter, som er vidt adspredte iblandt Jordens Nationer og paa Øerne i Havet; lad deres Forstands Øine være henvendte mod os paa denne Dag og deres Hjerter mættet med Fryd og Glæde for dit Ansigt. Styrk dem og giv dem megen Held ved deres Missioner, og lad dem vende tilbage med Ære at see Slutstenen til dette Tempel blive lagt med Fryderaab.

Vi helliger nu os selv, vore Hustruer, vore Børn, vore Flokke og Hjorder, til Dig, o Gud Du evige Fader! og beder Dig at antage Dig os, i Jesu Christi Navn. Amen.

Bøn ved den fjerde Steen,
af Ældste Hyde.

Almægtige Fader! Du, som boer i Himmelen og sidder paa din Herligheds og Magtes Throne — vi beder Dig, at Du vil skue ned til os i megen Naade fra Dine himmelske Sale og høre vore Bønner, som vi denne Dag opsender til Dig i din Søns Jesu Christi Navn. Uagtet Du er ophøiet i Templer, som ikke er bygget med Hænder, midt iblandt de Igjenløste og Helliggjorte, saa beder vi Dig alligevel at Du i din Nedladenhed vil besøge os i vor lave Stilling; og, som vi har lagt denne Hjørnesteen til Zions jordiske Tempel, saa hjælp os at indvie den, paa det at dine Sønner og dine Døttre i disse Sale maa glæde sig til at mode deres Herre.

Dig, o vor Saligheds Gud, skylder vi evig Tak for Dine mange Velsignelser og store Naade imod os — at Du, siden vi blev tvungne til at fly til Bjergenes Dale og Kløfter og skjule os i dine Lønkamre for Forfølgelsens eller Dragens Ansigt, som er rød af de Helliges og Jesu Vidners Blod, har gjort Landet frugtbart — har kommet Ørken til at blomstre som en Rose. — Du kjender vor Fremfærds Historie. Vore Dyder og vore Feil har været aabenbare for dit Aasyn; vor Viisdom og vore Daarskaber har ei været skjult for Dig. Du har kjendt vor Styrke og vor Svaghed, vore Glæder og vore Sorger; som og vore Lidelser og Forfølgelser for dit Navns Skyld, og dine Tjeneres Martyrdom.

Ihukom os Herre! og lad din Naades Sol, liig Fredens Regnbue, omskinne os, dit Folk, medens vi er her tilhuse og afhængig af disse skrøbelige Legemer, som er vor Aands Bolig; og ihukom ligerviis

vore Fjender, som, paa Grund af gruelig Misundelse og ondskabsfulde Hensigter, har nødsaget os til at søge et Hjem i disse fjerne Egne eller i den stille Grav; eller at vanke hid og did som Fremmede og Udlændinge paa Jorden, uden nogen fast Bopæl eller noget Hvilested; giv dem Løn for deres Gjerninger, og lad dem æde Frugterne af deres Udyder, dersom de ikke omvender sig.

De tolv Apostler af de sidste Dage, hvem det behagelige Hverv var overdraget, at lægge den nordostlige Hjørnesteen til dette Tempel, hvilken er den sidste Hjørnesteen af Bygningen, er her mødt for at gjøre deres Pligt for dit Ansigt midt iblandt din Kirkes Fuldmagter og de forsamlede mange Tusinde, som er komne for at overvære Dagens alvorsfulde Ceremonier. Vi anraaber Dig derfor om dine Velsignelser at hvile over os denne Dag, medens Himmelens Sol paa sit aarlige Besøg til sit nordlige Herredømme, forandrer Naturens Hjerte og oplyser dens Ansigt ved sit Smiil, Sneen paa de evige Høie maa vige for den, og flyder ned i klare Strømme af levende Vand, der udbreder Liv og Yppighed over hele Sletten.

Fra den Time af, da Jorden blev brudt til denne Grundvold, har Satan været ualmindelig flittig til at opvække hans Børns Hjerter til at hade vor Guds Tjenere og Børn. — Men o Herre, Værket er Dit, og din Arm er mægtig til at udføre og forsvare det.

Vi helliger og indvier nu, i Jesu Christi vor store Ypperstepræstes og Lovgivers Navn, denne Hjørnesteen til Dig, bedende, at Murene; som skal opføres paa denne Grundvold, maa stadig gaa op formedelst dit Folks standhaftige Flid, under din Omsorg og Velsignelse og dit Ansigtes Engels milde Varetægt.

Enhver o Herre, der velsigner og bidrager til dette Tempels Opbyggelse ved deres Tro, gode Villie og Midler, — ved deres Sølv og Guld, — ved deres Arbeide, — ved deres Heste, Oxen, Faar, Korn, eller nogen eller alle af deres Produkter, Nødvendigheder eller nyttige Ting: lad dem tiltage i Formue og Evner, og i Guds Naade og hans Tjeneres Tillid; og lad dette Tempels Velsignelser naae dem, enten de er Jøder eller Hedninger; bundne eller fri; Mænd eller Qvinder; og hvo, som vil søge at forhindre, imodsætte eller forebygge denne Bygnings Opførelse; eller som vil hade eller vanære samme; eller som paa nogen Maade, med sit Vidende, med Villie eller forsætlig, forøder, beskadiger, forstyrrer eller fordærver nogensomhelst Deel af Værket; lad Saadanne ei alene blive magtesløse og klædte i Skam, Vanære og Fordømmelse; men efter din vise Styrelse vederfares det selvsamme selv, som de gjør eller ønsker at gjøre imod denne Bygning.

Lad den Tid hasteligen komme o Herre, da dette dit Huus i Bjergenes Midte, skal imodtage Slutstenen med Glædesskrig og blive fuldkommet, og Nationerne flokkes til det; — da mange Folk skal sige: »kom, lad os gaa op til Herrens Bjerg — til Jacobs Guds Huus, at han maa lære os om sine Veie, saa vil vi vandre paa hans Stier; thi af Zion skal udgaae en Lov, som skal tilkjendegive enhver falsk og forfærisk Aand, enhver sand Grundsætning, som og de Vildfarelser, der har indviklet Nationerne i Oprør og Strid — i Trætte — i Mørkhed og Synd; og som vil borttage det bedækkende Slør, der har hængt over alle Folk; og Hedningerne skal komme til Zions Lys og Konger til det Skin, der opgaaer for hende. Fremskynd Timen, evige Fader, da den Kundskab, dine Tje-

nere erholder paa denne indviede Plet, skal tjene som et Fyr for Nationerne, der seiler paa Tidens Hav i Mørket.

O Du vore Fædres, Abraham, Isaak og Jacobs, Gud! Styr Verdens Magters Foretagender, vi bede Dig, til Bedste for Igjenløserens Rige, og til at berede Veien for hans triumpherende Regjering paa Jorden. Velsign enhver oprigtig og godhjertet Hersker i Menneskenes Riger og Regeringer; og endskjøndt de er uvidende om dine Hensigter og Bestemmelser, saa gjør dem dog til dine Redskaber til at berede og udrette netop det, som Du haver betænkt og har besluttet i dit Hjerte.

Hellige Fader, vi beder Dig, velsign Præsidentskabet over denne din Kirke, og lad deres Dage blive mange, paa det at vi længe maa nyde deres gode Raad og drage Nytte af deres Viisdom. Ihukom de tolv Apostler ogsaa, samt Præsidenterne for de Halvfjerdsindstyve, som nu paakalder dit Navn med vor Røst. Lad ingen af os nogensinde falde i Overtrædelse eller føre Skiændsel over din Sag eller sætte Plet paa vort Navn; men bevar os i din Frygt — i Sandhedens Lys — i vor Guds Naade — i hinandens Tillid, i Agtelse for vore Foresatte og i de Retfærdiges Yndest.

Som vi haver lagt og indviet denne Hjørnesteen med vore bedste Ønsker, kjereste Forhaabninger og stærk Tro, at Bygningen maa hurtig blive opført og fuldendt, saa beder vi Dig, at vi maa vorde Piller i Dit aandelige Tempel og ei mere gaa ud deraf; men styrk og bevar i Forening med alle de Trofaste, den store tilsammenføiede Bygning, opført ved uindskrænket Viisdom, Magt og Godhed, hvori Du i Din egen beleilige Tid, vil samle hver Søn og Datter af Adams faldne Slægt; og til Gud og Lammet giver vi evig Ære, Priis, Herredømme og Herlighed baade nu og for evig. — Amen.

En Advarsels Røst.

(Fortsat fra Pag. 303.)

Sjette Capitel.

Hvorlunde Gud handler mod alle Folk, i Henseende til Aabenbaring.

Af Ap. Gjr. 17. 26 til 28. lærer vi: 1) at alle Mennesker er af eet Blod: 2) at de er beskikket til at boe over hele Jorden: 3) at Herren har bestemt Grændser for dem, det er: han har uddeelt Jorden imellem sine Børn, og givet hvert Folk sin Deel, f. Ex. Canaans Land til Israel; Bjerget Seir til Esau; Arabien til Ismael; Amerika til Josephs Levning o. s. v. ligesom en Fader uddeler et stort Jordegods til sine Børn, og 4) at han har tilstedet alle Folk paa Jorden, at de maa føle efter ham og finde ham; og han er ikke saa langt bort fra nogen af dem, enten de er i Asien, Afrika, Europa, Amerika eller paa Øerne i Havet. Om nu noget Folk paa Jorden skulde efterleve og benytte sig af denne Rettighed, hvad vilde de da faae? Jeg svarer: „Aabenbaring; thi intet Folk har nogensinde fundet Gud ad nogen anden Vei, ei heller nogensinde vil. Om de fik Aabenbaring, saa kunde de vel ogsaa skrive det og gjøre en Optegnelse deraf og lære deres Børn det; og denne Optegnelse vilde

være hellig, fordi den vilde indeholde Guds Ord, og altsaa vilde det være en „Bibel“, enten den var skreven af Jøderne, de ti Stammer, Nephiterne eller Hedningene. Men hvorfor er da nogle Folk forladt i Mørke i mange Tider, uden Aabenbaring til deres Veiledning? Jeg svarer: fordi deres Forfædre forkastede Aabenbaring, udstødte og dræbte Propheterne, og vendte et døvt Øre til det, som hører Gud til, indtil Gud borttog det, som de havde, og overgav det til et andet Folk, og lod dem fra Slægt til Slægt opvoxe i Vankundighed; men de, der intet Lys forkaster, er ingen Fordømmelse under, hvorfor Guds Barmhjertighed har Krav paa dem formedelst Christi Blod, som gjorde Forsoning for Verdens Synder. Hedningene, som aldrig har havt noget Lys ved Aabenbaring, vil blive salig formedelst Christi Blod, medens deres Forfædre, som forkastede Lyset, bliver fordømt; thi dette er deres Fordømmelse, at da Lyset kom, forkastede de det.

Lad os nu betragte forskjellige Tidsalderes Historie. I Begyndelsen havde Mennesket Lys, som de fik ved direkt Aabenbaring; thi Adam, Cain og Abel talede med Gud. I den næste Tidsalder havde de det samme, thi Enoch vandrede med Gud, og saae ei alene Christi første Komme, men ogsaa det andet, og han sagde: „See, Herren kommer med sine mange tusinde Hellige, at holde Dem over Alle og straffe de Ugudelige“ o. s. v. (see Juda); hvoraf det synes som at Enoch vidste og propheterede om Messias med al en Apostels Frimodighed. I Noæ Dage var der atter Aabenbaring; og ingen af disse var af Israel. Naar det nu var saa mange Ikke-Israeliter given at faae Herrens Ord og have Kundskab om den sande Gud ved Aabenbaring, saa maa alle andre ogsaa have kunnet havt det saaledes; og om Nogen nedsank i Mørke og dyrkede Afguder, indtil Gud overgav dem til at øve Ureenhed med Graadighed og endelig tog Guds Orakler fra dem og indskrænkede dem til Abraham, saa var det fordi de i lang Tid havde forkastet og gjort sig selv uværdig til at have dem; og det synes, at Guds Orakler fra Begyndelsen af Israels Dage i Særdeleshed tilhørte den udvalgte Sæd, der netop var udvalgt dertil, nemlig at dem maatte anbetroes de Guds Orakler, Præstedømmet, Gudstjenesten og Alt, hvad der havde existeret iblandt Hedningene fra Begyndelsen. — Men i Tidens Længde gjorde Israel sig ogsaa uværdig til saasanne Velsignelser ved at stene og dræbe Propheterne og forkaste Messias og alle dem, som Gud sendte til dem, indtil tilsidst Gud tog Riget fra dem, og gav det til Hedningene, hvem det siden ogsaa blev frataget; og kun med Ringeagt har han betragtet deres Vankundighed fra den Tid af indtil det blev dem gjengivet. Men nu, saa snart som Riget er oprettet igjen iblandt Hedningene, byder han dem Alle allevegne, at omvende sig; og dersom de ikke gjør det, da er de under Fordømmelse; men ikke før. Derimod var Riget aldrig saasnart frataget Jøderne, førend dets Frugter forsvandt og de adspredtes iblandt alle Nationer, hvor de ikke siden haver hørt Guds Røst byde dem at omvende sig. Og naar nogen Hedning (Christen) har budet dem at omvende sig og lade sig døbe (i Herrens Navn) uden ved Aabenbaring at være beskikket dertil eller befalet at gjøre det, da har det været en Fornærmelse imod dem. Ikke at Omvendelse var urigtig, men Fornærmelsen bestod deri, at de foregav at være sendt med et Budskab, naar de ikke var det. — Thi naar Gud byder Menneskene at omvende sig, saa sender han Nogen med Befalingen, paa det at de Paagjeldende maa blive underrettet

derom; og naar han ikke befaler Nogen at gjøre noget Saadant, saa ønsker han det ikke af dem. Hvo som siger, at Jøderne, som et Folk, er bleven budet at omvende sig og lade sig døbe i de sidste sytten hundrede Aar, siger det, som ei kan bevises, uden det kan bevises, at der er skeet en ny Aabenbaring i det Tidsrum, beskikkende Nogen til at gaa til dem i et saadant Ærende; ei heller kan nogen Slægt af Jøder, som har existeret siden Inspiration ophørte, blive fordømt for at forkaste noget Budskab fra Gud, da han ikke har sendt noget Budskab til dem, og de altsaa ikke har forkastet noget Saadant; men deres Forfædre, som forkastede det, der var af Gud, er under Fordømmelse.

Naar Mænd sendtes med Evangeliet til Hedningene, blev de budet at omvende sig; og dette Bud var gyldigt, saafremt de Mænd, der kom med det, var sendt ved den rette Myndighed og inspireret af den Helligaand; men da de havde dræbt Apostlerne og de inspirerede Mænd og misbrugt deres Velsignelser indtil Gud tog dem bort og lod dem uden Inspiration, da faldt Straffen paa den Slægt; og de, der kom til at leve senere, har aldrig faaet Befaling at omvende sig og lade sig døbe, (uden ved ny Aabenbaring) og hvo, som siger, at Gud har befalet en Hedning (Ikke-Israelit) at omvende sig og adlyde Evangeliet siden de Dage da Inspirationen ophørte, eller Apostler og Propheter ophørte iblandt Menneskene, siger det, som kan ikke bevises, uden det bevises at der er skeet Aabenbaring siden den Tid, som atter beskikker Mænd til at gaa til Hedningene i et saadant Ærende. Vist er det, at Gud kræver intet mere af en Slægt, end at gjøre det, som han befaler den; og en Slægt, som han intet aabenbarer, eller til hvem han ei sender Mænd med Budskab fra ham, har intet Budskab at adlyde, og intet at forkaste; og følgelig er der intet, der binder dem, undtagen de moralske Grundsætninger af Ret og Uret, hvilke er ligelig bindende i enhver Tidsalder, i Forhold til Folkets Kundskab om Retskaffenhed. Men i disse sidste Dage har Gud atter talet fra Himmelen og beskikket Mænd til at gaa, først til Hedningene, bydende dem allevegne, at omvende sig og adlyde Evangeliet; og derefter har han ogsaa budet dem, at gaa til Jøderne og befale dem at omvende sig og adlyde Evangeliet; og saaledes er det, der saalænge har været borte fra Jorden, eller oprettet; og hvorsomhelst deres Røst skal høres at udraabe denne Proclamation i Navnet Jesus, saaledes som han har befalet dem, der er Folket pligtig at omvende sig og lade sig døbe; og den, der omvender sig og bliver døbt, skal blive salig; men den, der ikke troer deres Vidnesbyrd, skal blive fordømt, og dette af denne simple Aarsag: at Gud har sendt dem formedelst Aabenbaring i dette Ærende og til denne Slægt, og den, der forkaster den mindste af Guds Sendebud, forkaster den, som sendte ham, og derfor er de under Fordømmelse fra den Time af. Men det Budskab, som Gud har sendt disse Mænd med, er ikkun bindende for den Slægt, de sendes til, og er slet ikke bindende for dem, som er døde og borte førend det kom; ei heller er det bindende for nogen Slægt, som skal komme efter, uden Gud skulde opreise Mænd og sende dem med det samme Evangelium, og da vil den Slægt, som det sendes til, blive frelst eller fordømt, eftersom den annammer eller forkaster deres Vidnesbyrd.

Folk gjør os ofte dette Spørgsmaal: Naar Gud har sendt Mænd med visse Sandheds Punkter, der er bindende for Folket, og uden hvilke de ei kan blive salig, hvad vil der da blive af de gode

Mennesker, som er gode førend dette Budskab kom? Jeg svarer: dersom de adlød det Budskab, Gud sendte i deres egen Slægt, saa vil de blive salig; men hvis ikke, vil de blive fordømt. Men hvis Gud ikke sendte noget Budskab til den Slægt, da har den intet forkastet, og er følgelig ingen Fordømmelse under; og de vil staa op til at dømme denne Slægt og fordømme den; thi, dersom den var bleven tilbudt de Velsignelser, som nu tilbydes os, saa vilde den vistnok have annammet dem med Glæde. Aarsagen til Fordømmelse er aldrig andet end Forkastelse af det Budskab, som Gud sender Menneskene; og de siger sig at hænge hart ved det, som han har sendt i forrige Dage.

Vee eder, I Skriftkloge og Pharisæer, I Dienstalke! I pryde Propheternes Grave og siger: havde vi levet i vore Fædres Dage, vilde vi ikke have stenet og dræbt Propheterne, som de gjorde. Men I er selv Vidner til, at I tillader eders Fædres Gjerninger at gjøres igjen; thi de dræbte Propheterne og I bygger deres Grave, dette var Frelserens Vidnedsbyrd for Jøderne, som sagde sig at hænge hart ved deres forrige Propheter, og til samme Tid forkastede Jesus og hans Apostler. Og saaledes er det nu i det nittende Aarhundrede. I saakaldte Christne, pryder Messiæ og hans forrige Apostlers Gravsteder, og bygger prægtige Kirker til Erindring om dem, og benævner dem Sanct Pauli Kirke, Sanct Petri, Sanct Johannis o. s. v.; og I siger: havde vi levet i Apostlernes Dage, vilde vi ikke have stenet og dræbt dem. Men I er selv Vidner til, at I tillader eders Fædres Gjerninger at udøves ogsaa nu; thi de dræbte Apostlerne, og I bygger Kirker til Ære for dem; medens I til samme Tid, dersom en Prophet eller en Apostel kommer iblandt eder, og vidner om hvad Gud har sendt ham til at vidne om, strax vil lukke eders Døre for ham; thi, siger I, der skal ikke meer være Propheter og Apostler paa Jorden, og I kalder ham uden Videre, en falsk Prophet; og dersom Pøbelen gaaer hen og myrder ham, eller sætter Ild paa hans Huus, eller ødelægger hans Gods, vil I enten glæde eder eller sidde stille og bifalde Gjerningen, og maaskee raabe: „falske Propheter"; medens eders Presser og Prædikestole, flitteligen udspyer alskens Løgne om ham. Vee eder, I Præster, Pharisæer, Dienstalke; men opfyld I kun eders Fædres Maal; thi, som de gjorde, saa gjør I. Hevnen hører Gud til; han vil hastelig hevne sine Udvalgte, som raaber til ham Dag og Nat. — Men vi maa tilbage til Aabenbaring. „Der er Intet skjult, som jo skal aabenbares, og Intet lønligt, som man jo skal faae at vide." Dette var eet af Frelserens Ordsprog. Og atter, „Herrens Kundskab skal bedække Jorden, ligesom Vandet skjuler Havets Bund." Nu vil jeg spørge, hvorledes denne store Forandring vil skee, og jeg veed ingen bedre Maade at besvare dette Spørgsmaal paa, end at anføre Nephis Prophetí i Mormons Bog Side 109. „Thi jeg befaler alle Mennesker, baade i Østen og i Vesten, og i Nord og i Syd, og paa Øerne i Havet, at de skal skrive de Ord, som jeg taler til dem; thi ud af Bøgerne, som skal skrives, vil jeg dømme Verden, hvert Menneske efter sine Gjerninger, efter det, som skrevet er. Thi see, jeg skal tale til Jøderne, og de skal skrive det; og jeg skal ogsaa tale til Nephiterne, og de skal skrive det; og jeg skal ogsaa tale til de andre Stammer af Israels Huus, hvilke jeg har bortført, og de skal skrive det; og jeg skal ogsaa tale til alle Folk paa Jorden, og de skal skrive det. Og det skal skee, at Jøderne skal have Nephiternes Ord, og Nephiterne og Jøderne skal have Israels fortabte Stam-

mers Ord; og Israels fortabte Stammer skal have Nephiternes og Jødernes Ord. Og det skal skee, at mit Folk, som er af Israels Huus, skal blive hjemsamlet til sine egne Lande; og mit Ord skal ogsaa blive samlet til Eet. Og jeg vil vise dem, som strider imod mit Ord og imod mit Folk, som er af Israels Huus, at Jeg er Gud, og at jeg gjorde Pagt med Abraham, at jeg vilde ihukomme hans Sæd for evig."

(Sluttet.)

Præstedømmets Gjengivelse.

(Fortsat fra Pag. 319).

Præstedømmets Gjengivelse var ikke alene berammet til Enkeltes Frelse i Amerika; men alle Nationer Stammer og Tungemaal paa hele Jorden, ja de Hensovedes Mangfoldighed skulde føle Virkningerne deraf. Ihvorvel Propheten Joseph Smith af sine Modstandere beskrives som en Døgenigt, et raat og uvidende Menneske, var han dog ikke saa kortsynet eller uvidende om deres Frelse, der var hensovede uden at have hørt Evangeliets Røst eller havt Leilighed til at adlyde dets Anordninger, som den Masse af selvkaldte "Christne", der nu forkaste Evangeliet med den Paastand, at det ikke kunde være det rette, fordi deres Fædre i Frafaldets Periode ikke havde hørt det forkyndt, og derfor (efter deres indskrænkede Begreber) maatte blive fordømte. Formedelst Aabenbarelse lærte han at kjende Guds udstrakte Kjerlighed til alle sine Hænders Gjerninger, og de vise Planer han havde lagt til deres Frelse. Derfor byggede han paa Herrens Befaling et Tempel, og siden, efter at det ligesom Salomons var bleven besmittet, et andet, hvori Evangeliets Ordinanzer for de Døde skulde forrettes. "Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige", sige saamange i disse Dage, og tillægge disse Frelserens Ord den meest udstrakte Betydning ved at anvende dem paa spæde, uskyldige Børn, friede fra Syndens Straf ved Christi Forsoning, naar der er Tale om disse skal døbes eller ei; men hvor starblinde er ikke disse, som sige at kjende Gud, naar man spørger dem om, hvorledes deres Daab skal skee, der døde, førend nogensinde Evangeliets Røst havde naaet deres Øren. Den vistnok almindeligste Mening er den, at der aldeles ingen Daab skal skee for de Døde, ihvorvel Apostlen Paulus taler derom; og det er heller ikke til at undres over, at de intet vide derom, naar de forkaste al Aabenbaring, den eneste Kilde, hvorved de kunde hente denne Kundskab. Men hvor meget mere efter deres Anskuelse maatte ikke de have Daaben behov, som er døde i Synd, naar de hovmodig fordriste sig til at aftvætte det spæde, ved Christi Fortjeneste retfærdiggjorte Barn? Det vilde næppe være tilladt at bruge en saadan Tale, om ikke den Hovmodens og Mørkhedens Aand, der bringer Menneskene til at ophøie sig over alt, som kaldes Gud og Gudsdyrkelsen, til at fornegte Aabenbarelse og dog tillade sig at forandre Gud Anordninger efter eget Godtbefindende, havde faaet en desværre almindelig Indflydelse, og ved en saadan Tale muligen en Deel vilde blive vakte til Sandheds Erkjendelse; thi Uvidenheden om Guds ophøiede Planer til Menneskens Frelse bliver da først

lastværdig, naar den er Følgen af Ondskab, Uretfærdighed og Ulydighed mod Gud, af Vantro og Ligegyldighed for Guds Tjeneres Lærdom.

Men nok at sige: formedelst Guds Aabenbaring byggede Propheten J. Smith Herren et Tempel, hvori der (ogsaa efter Aabenbaring) forrettedes Daab og andre Handlinger for dem, der i Aandernes Bevaringssted havde annammet Evangeliet. Endvidere, for at opfylde Prophetien: — "dette Riges Evangelium skal prædikes til et Vidnesbyrd for alle Folk" — udsendte han efter Guds Befaling Missionærer til andre Verdensdele. Saaledes høre vi allerede i 1837 om disses Virken i England; ogsaa Apostlen Orson Hyde opholdt sig nogle Aar senere — paa Veien til sin Mission at velsigne Canaans Land, og aabne denne Evangeli Uddeling dersteds — i Tydskland, hvor han i Frankfurt i 1842 udgav en lille Bog betitlet, "Ein Ruf aus der Wüste". Og ihvorvel Propheten Joseph to Aar efter maatte besegle sit Vidnesbyrd med Martyrdøden, standsede dette dog ikke Evangeliets Udspredelse, saa at der nu i detheletaget kun er faa Lande, hvortil der ikke er sendt Missionærer.

Den Sikkerhed, hvormed han propheterede om det Samfunds Fremgang, hvis jordiske Overhoved Gud havde beskikket ham til at være, tilligemed Prophetiens Overeensstemmelse med Bibellæren, og at den nu tildeels er opfylgt, taler saa vel som noget andet for hans guddommelige Kald.

I det Foregaaende er der nu givet mange Beviser for Præstedømmets Bortkagelse af Jorden, og Nødvendigheden derfor af dets Gjengivelse ikke alene for denne Slægts Gavn, men for mange hedengangnes; dernæst har vi seet mange Beviser for, at denne Gjengivelse virkelig er skeet til en Mand i Amerika ved Navn Joseph Smith, ved hvem det igjen er overantvordet til mangfoldige andre, for aldrig mere at borttages af Jorden; men opfylde sin Hensigt: Forberedelsen af Christi herlige Tilkommelse. Ihvorvel nu disse Beviser i Betragtningen af den store Mangfoldighed kun er faa, er de dog vistnok tilstrækkelige til at have beviist **Præstedømmets Gjengivelse.**

(Sluttet.)

Joseph Smiths Levnetsløb.

(Fortsat fra Pag. 320.)

En Conferenze blev holdt, hvori Broder W. W. Phelps blev befalet at standse i Cincinnati paa sin Vei til Missouri, og kjøbe en Presse og Typer til den Hensigt, at etablere og publisere et maanedligt Blad i Independence i Jackson County i Missouri, under Navnet „Evening and Morning Star.“ Den første Søndag i October blev Orson Hyde, som var Skriver i Brødrene Sydney Gilbert og Newel K. Whitneys Krambod i Kirtland, døbt og indlemmet i Menigheden; og da han snart efter blev fraskilt, som een af Herrens udvalgte Mænd, til at bære hans Ord til Nationerne, saa føler jeg et Begjer til at omtale ham, som han var og som han er. Efter hans egne Ord blev han allerede i sin spæde Barndom

forældreløs, uden Nogen til at see til ham med en Faders Øie eller føle for ham med en Moders Hjærte. Den Haand, som først aftørrede hans Taarer, var stille, og det Bryst, han engang havde diet, var koldt, og slumrede i Dødens Arme. Han blev udstødt venneløs i den kolde og ufølsomme Verden, saa at han i tyve lange Aar ikke saae en eneste Een, i hvis Aarer flød en Draabe af beslægtet Blod, og altsaa opvoxede som en vild og udyrket Plante, og var nu kommen ind i den ny og evige Pagt, at vorde ny og annamme Naade for Naade og stille sig under hans faderlige Omhu, hvis Aag er gavnligt og hvis Byrde er let, og som lønner sine Sønner og Døttre, der tjener ham tro indtil Enden, med evigt Liv."

At vedblive med hans eget figurlige Sprog, stod han nu for Verden at føde Herrens Fugle, ligerviis som han havde staaet i sit tidligere Liv, at føde de Herrers Høns, som han var hos. Thi, siger han, naar jeg udgjød Kornet paa Jorden, kom Hønsene alle tilsammen i en Hob; men, naar Kornet var godt og Strømmen ophørte, vendte Hønsene sig alle bort, og gik hen i forskjellige Retninger hver syngende sin egen Sang. Saaledes med Religionen; — medens Gud lod Aabenbarelsens Flod flyde ud over den gamle Kirke, var de Alle forenede og aad det levende Brød; men der han han undlod at give Aabenbaringer i de sildigere paa Grund af Menneskenes Vantroe, saa vendte de om og gik deres egen Vei, og sang deres egen Sang, nogle en Methodist-Sang, andre en Baptist-Sang, andre igjen en Presbyterianers Sang o. s. v.; men dersom de havde havt Aabenbaring, da vilde de have sjunget een af Zions Sange. Hans videre Levnets-Beskrivelse vil komme ind herefter i sit Sted.

I Begyndelsen af October Maaned annammede jeg følgende Aabenbaring:

Aabenbaring angaaende Bøn, given i October 1831. See Pagtens Bog Side 117.

Snart efter at jeg havde annammet denne Aabenbaring, begyndte jeg igjen paa at oversætte den hellige Skrift i Forening med Ældste Rigdon, som havde flyttet til Hiram for at gjøre Tjeneste som Skriver for mig.

Den 11te October blev der afholdt en Conferenze hos Broder Johnsons hvor jeg boede, ved hvilken Lerlighed de Ældste blev underrettede om den gamle Maade at bestyre Forsamlinger, hvilken Kundskab de fleste af dem var uvidende om. En Committee af sex blev beskikket til at undervise de forskjellige Grene af Menigheden. Ældste David Whitmer og Reynolds Cahoon blev beskikket som to af bemeldte Committee, med videre Pligter henhørende til deres Mission, nemlig, at fremsætte Brødrene Joseph Smith den Yngres og Sydney Rigdons Kaar, at de maatte faae Midler til at fortsætte Oversættelsen. Denne Conferenze blev hævet til den 25de October, at møde i Serenus Burnetts Huus i Orange i Cuyahoga County. Den 21de var jeg til en speciel Conferenze for at afgjøre en Sag, der var opkommen i Kirtland i Anledning af at William Cahoon og Peter Devolve havde mishandlet een af Broder Whitneys Børn. Jeg og Ældste Rigdon blev beskikket til at gaae til Kirtland, for at jeg jevne denne Udstaaelse, hvilket vi ogsaa gjorde. I Conferenzen i Orange den 25de mødte tolv Overpræster, sytten Ældste, fire Præster, tre Lærere og fire Diaconer, tillige med en stor Forsamling. Meget blev forhandlet, og de Fire forblev i Committeen, som var beskikket af Conferenzen i Hiram den 11te,

og bestod af Simeon Carter, Orson Hyde, Hyrum Smith og Emer Harris. Efter William E. Mac Lellins Begjering, adspurgte jeg Herren og erholdt følgende Aabenbaring:

Aabenbaring given i October 1830. See P. B. Side 198.

Jeg vendte tilbage fra Conferenzen i Orange til Hiram, og eftersom Oliver Cowdery og John Whitmer skulde reise til Independence i Missouri, saa blev der bestemt en Conferenze til den 1ste November, ved hvilken jeg annammede følgende Aabenbaring:

Lytter o I Folk af min Kirke o. s. v. See P. B. Side 1.

Efter at vi havde faaet denne Aabenbaring, var der nogen Samtale betræffende Aabenbaringer og Sprog, og jeg annammede Følgende:

Aabenbaring given i November 1831. See P. B. Side 118.

Efter at denne Aabenbaring var given, skete det, at William E. Mac Lellin, som den klogeste Mand i hans egne Öine, idet han havde mere Lærdom end Fornuft, stræbte at skrive en Befaling liig een af de Mindste af Herrens, men feilede; — det var et grueligt Ansvar at skrive i Herrens Navn.

De Ældste og alle Tilstedeværende, som var Vidne til dette mislykkedes Forsøg af en Mand paa at efterabe Jesu Christi Sprog, blev fornyede i deres Tro paa Evangeliets Fylde og de Befalingers og Aabenbaringers Sandhed, som Herren havde givet til Kirken igjennem mig som et Redskab; og de Ældste viiste Villighed til at bære Vidnesbyrd om deres Sandhed for hele Verden.

Da følgende Ældster meget ønskede at kjende Herrens Villie angaaende dem selv, raadspurgte jeg Herren og annammede: — En Aabenbaring, given i November 1831 til Orson Hyde, Luke Johnson, Lyman Johnson og William E. Mac Lellin. (See Pagtens B. Side 112).

Jeg havde ved Conferenzen bestemt, at Oliver Cowdery skulde bringe Befalingerne og Aabenbaringerne til Independence i Missouri for at trykkes, og at jeg skulde ordne dem og faae dem færdig til den Tid han forlod os, hvilket var ved den 15de i Maaneden, eller mulig før. I al denne Tid var der meget, som de Ældste ønskede at vide angaaende Evangeliets Forkyndelse til Jordens Beboere, og begyndende Indsamlingen; og for at vandre ved det sande Lys, og blive underviste fra det Høie, raadspurgte jeg Herren den 3die November 1831 og annammede følgende Aabenbaring, som paa Grund af dens særdeles Vigtighed siden er bleven lagt til Lærdommens og Pagtens Bog og kaldet Tillæget. (See Pagtens B. Side 304.)

(Fortsættes.)

Blandinger.

I **Folkethingets** Løverdagsmøde d. 16de Juli stillede Justitsraad Hjorth den Forespørgsel til Cultusministeren, om Regeringen havde truffet eller agtede at træffe Foranstaltninger imod Mormonismens Udbredelse. Hjorth gjorde op-

mærksom paa den faste Organisation og store Udbredelseslyst, som fandtes hos Mormonerne. Paa 1000 Menighedsmedlemmer kom 38 Ældster, 59 Præster, 40 Lærere og 17 Diaconer. Han tvivlede ikke paa, at jo Mange af redelig Overbeviisning hang ved de urimelige Fabler, hvoraf den mormonske Lære bestaaer; men hos Mange var vistnok verdslige Hensyn de overveiende. Det var ikke hans Hensigt at paakalde den verdslige Magt imod en Religionssekt: men han ønskede en kraftig Udtalelse af Regeringen om, at Mormonismen var noget Fordærveligt og Falskt. Den simple Mand lagde megen Vægt paa, hvad Regjeringen meente og sagde. Saalænge som Folkekirken ikke havde nogen Forfatning, manglede den et Organ for en saadan vægtig Udtalelse. Hvad Cultusministeren svarede, synes at være omtrent Følgende: Regjeringen var ikke beføiet til at forhindre Mormonismens Prædikelse, men havde blot at føre Control med, at dens Tilhængere Intet foretoge imod Orden og Sædelighed. Denne Control førtes over dem af Justitsministeriet. Han ønskede, at Folkekirken vilde optræde med mere Kraft imod Secten. Hass meente, at Mormonerne maatte have fuldkommen Frihed i Liv og Lære, selv til at tage flere Koner; dette Sidste var jo ogsaa tilladt Muhamedanerne. Skulde en Muhamedaner ikke have Ret efter Grundloven til at boe her i Landet med sine flere Koner. Lindberg talte den fuldstændige Religionsfriheds Sag: P. Hansen meente, at Mormonerne skulde have Lov til at dyrke Gud for dem selv, paa hvad Maade de vilde, men de skulde ikke have Lov til at drage Landet rundt for at lokke Tilhængere til sig. Denne sidste Yttring fandt levende Modsigelse fra flere Sider af Thinget. Lindberg ønskede ved denne Leilighed blot at nedlægge det Vidnesbyrd imod Mormonismen, at, naar den siger sig selv at være grundet paa en Aabenbaring, som skal være skeet for nogle faa Aar siden, saa kan den ikke være Eet med den gamle 18hundredaarige Christendom.

(Flyvepst. Nr. 163.)

Frygteligt Uveir. I forskjellige Egne af Frankrig og Tydskland har i Juli Maaned raset et meget stærkt Uveir. Fra Harzen indtil Zerbst og Köthen, i en Længde af omtrent 10 Mile og en Brede af omtrent 5 Mile, faldt der den 8de Juli Hagel af Størrelse som Due- og Hønseæg og indtil et Par Punds Vægt. Paa talrige Steder ere Markernes og Havernes hele Afgrøde aldeles ødelagt, Vinduerne paa Uveirssiden blevne knuste og selv Tegltagene for en stor Deel slaaede istykker. Ikke blot er der dræbt en Mængde Fierkreaturer, men endog Mennesker er blevne haardt saarede. Paa enkelte Steder maatte man sende Vogne ud for at hente de Arbeidere, der var blevne overfaldne af Uveiret paa Marken. Et lignende Uveir har ogsaa raset i Regeringsdistrictet Düsseldorf. I Crefeld og Omegnen er der under Uveiret faldet en saadan Mængde Hagel, at Kornet paa mange Marker seer ud, som om det var afmeiet, hvorved Udsigten til en rig Høst er gaaet aldeles tabt. Fra Meschede berettes i "Cöln. Ztg." om Uveiret, at det har ødelagt næsten Alt paa Markerne og i Haverne. Orkanen, som rasede der i Omegnen, var saa stærk, at den beskadigede en Mængde Huse og rev Træer af 4 Fods Gjennemsnit op med Rode og slyngede dem langt bort. Fra Meschede til Laue er 38 Kirsebærtræer langs med Chausseen, der holdt $1\frac{1}{4}$ Fod i Gjennemsnit, blevne om-

kastede. Mennesker, der bleve overraskede i det Frie, bleve i den Grad saarede af Haglen, at de maatte søge Lægehjælp. Flere Timer efter Uveirets Ophør laa Haglen, trods den strar derpaa indtraadte stærke Varme (30 Grader i Solen), endnu paa Veiene.

I New Jersey, i de Forenede Stater, hvor Evangeliets Fremgang saagodtsom har staaet ganske stille i flere Aar, er der fornylig bleven døbt henved tredive Personer. Ligeledes er og i Texas omtrent det samme Antal bleven døbte: tre og tyve i een Aften; mange af dem agte at udvandre til Utah iaar. De vil maaskee medføre eet Tusind til femten Hundrede Høveder løst Qveg.

Stormen har i Efteraaret anrettet store Ødelæggelser paa de Forenede Staters Kyster; bortrevet Broer, Bulværker, Land og Skibe.

Store Ødelæggelser har fundet Sted i China formedelst Regnskyl og Oversvømmelse.

Følgerne af de store Oversvømmelser i Californien er saare forfærdelige.

Det hedder, at Fader Newman studerer nu meget ivrigt med Dominikanerne, og er ifærd med at stifte en Orden af romersk-katholske Missionærer, hvis særdeles Øiemed vil være, at omvende det "blomstrende Kongerige England."

Liverpool Albion.

Ældste C. S. Hansen, Forstander for Kjøbenhavns Green, er afgaaet ved Døden den 24de Juli.

Søndagen den 14de August holdtes en speciel General-Conferenze i Kjøbenhavn, i Danmark, hvori Willard Snow blev anerkjendt som Præsident over Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige i hele Skandinavien, P. O. Hansen som hans første Raadgiver, H. P. Jensen som hans anden Raadgiver, Chr. Larsen som Præsident over Kjøbenhavns Conferenze, O. N. Liljenqvist som Præsident over det specielle Høiraad og Erick G. M. Hougen som Præsident over den norske Mission; Alt uden een eneste Modstemme.

. . . .

H. P. Jensen er igjen indsat med fuld Myndighed i sit Embede, med en speciel General-Conferenzes eenstemmige Bifald.

Willard Snow,
Præsident.

Efterretninger fra Emigranterne.

Af Breve fra Ældste J. E. Forsgren og C. Christiansen, dateret Elkhorn Flod den 11te Juli, erfare vi, at vore Emigranter lykkelig havde passeret Missouri-floden, ihvorvel de var bleven standset der omtrent 14 Dage, og var ankomne til Council Bluffs. Ingen Dødsfald havde været iblandt dem siden de forlode St. Louis; Alle var raske, og ihvorvel de til deres Befordring forholdsviis kun havde havt faa Vogne og Oxer og slet ingen Køer, og havde maattet gjennemgaae megen Trængsel og Møisommelighed, hørtes, skriver Christiansen, Glædes Sang og Bøn fra alle Telte. De af Naturen saa skjønne og udstrakte Landstrækninger med Skove og Bække og høit og frodigt Græs, siger han endvidere, virker ikke lidet opmuntrende paa dem. 3 Børn var bleven fødte underveis, og havde det i Forening med Mødrene alle godt. Ved Elkhorn Flod arbeidede nogle af Brødrene paa en Flaade, at sætte over Floden med; Overfarterne er saaledes temmelig bekostelige. I Council Bluffs var de bleven opholdt nogle Dage, hvilket tilligemed de tidligere Forsinkelser bevirker, at de temmelig sildigt vil naae til Salt Søe Dalen, hvorfra de ved en engelsk Broder Haigth, der er reist forud til Dalen, venter at faae Hjælp til at tilbagelægge den sidste Deel af Veien over Bjergene. De havde erholdt Brev fra de danske Hellige, der tidligere var reiste til Salt Søe Dalen, hvilke alle havde det godt.

Statistisk Rapport

over

den Kjøbenhavnske Conferenze af Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige,

fra den 6te April til den 12te August 1853.

	Grene.	Ældster	Præster	Lærere	Diaconer	Medlemmer	Døbte	Udelukte	Emigrerede	Døde	Summa
1.	Kjøbenhavn	12	10	10	12	428	190	10	"	13	472
2.	Ishøi	1	1	1	1	24	17	"	"	"	28
3.	Høsterkjøb	1	1	1	1	13	1	"	"	"	17
4.	Thorslunde	2	1	2	1	39	38	10	"	"	45
5.	Søndre Overdrev	3	3	3	"	98	15	2	"	1	107
6.	Svenstrup	1	2	2	"	38	13	5	"	"	43
	Summa	20	18	19	15	640	274	27	"	14	712

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned, og faaes hos DHrr. Boghandlere, samt hos Redactøren i Gothersgade Nr. 28, 2den Bagsal.

Udgivet og forlagt af P. O. Hansen.

Trykt hos F. E. Bording.